

El cant de la Feliua

Recuperen el toc manual de la campana major de Sant Feliu de Pallerols i dissabte cridarà a festa major

El pròxim pas és una escola de campaners

La Feliua tornarà a sonar aquest dissabte (12 h) des del campanar de l'església parroquial de Sant Feliu de Pallerols –cridarà a festa major– com ho havia fet fa prop de quatre-cents anys i fins que l'electrificació i posteriorment un sistema d'altaveus la van deixar sense el so original generat pel batall que feia bategar el campaner de torn. La recuperació de la campana ha estat impulsada per Xavier Bantí, amb l'assessorament i l'ajuda del músic i expert en aquest tipus d'instrument Xavier Pallàs. És una de les dues campanes majors que hi havia a la sala de campanes, juntament amb dues més de petites, i una altra era al terrat. Excepte la Feliua i una altra, la resta es van perdre durant la Guerra Civil Espanyola. La primera, la va fondre el 1626 l'olotí Esteva Calsa i és un dels exemplars més rellevants de la Garrotxa. L'altra que es conserva és a l'estructura metàl·lica del terrat i la van fondre els gironins Senyer.

L'octubre de l'any passat, es va instal·lar el batall a la Feliua i el primer toc de demà passat ha de ser el primer pas per a la recuperació dels tocs de campana manuals al poble i per a la seva declaració com a bé cultural d'interès local. L'ha de seguir la creació d'una escola de campaneres i de campaners al poble, amb persones amb inquietuds culturals i interessades en la salvaguarda del patrimoni local. També hi ha la proposta de restauració dels jous de les dues campanes, perquè es puguin fer tocar amb les tècniques de bogar i asseure. En el cas del campanar de Sant Feliu, i a diferència d'altres garrotxins, es conserva l'estructura que servia de suport de totes les campanes i que, en aquest cas, és de fusta de roure.

Els promotors de la recuperació del toc de campanes a Sant Feliu remarquen que ara ja no tenen el sentit de mitjà de comunicació antic, però que poden ajudar a cohesionar una societat cada vegada més globalitzada. Destaquen la importància que havien tingut per fomentar el sentiment de comunitat i per anunciar fets rellevants com ara festes, focs, defuncions... a part de cridar als actes litúrgics. El declivi d'aquesta funció es va produir amb l'electrificació, que va conduir a la simplificació i la uniformització i, per tant, a la pèrdua de riquesa musical i etnogràfica. Així mateix, van anar desapareixent els campaners i el seus llenguatges de campanes i tècniques de tocar. A tot això, cal afegir-hi el munt de campanes que, durant la Guerra Civil, es van fondre per fabricar material bèl·lic.

Cal recordar que el so de campana ha estat declarat pel govern català element patrimonial d'interès nacional i, a escala europea, es treballa perquè sigui declarat patrimoni de la Unesco.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 02-06-2022, Pàgina 27

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2148158-el-cant-de-la-feliua.html>